

Νάτος, ἤλθε θριαμβεύων μὲ δρό μάγουλα σὰν μῆλα,
δῶσαιμεν πρὸς τοῦτον μόνον
τὴν φωνὴν τῶν ἀφρόνων,
νὰ γενῆ θεσμῶν ἀρρήτων γλυκυτάτῃ Φιλομήλῃ.

Π. — Τὸν παπποῦν μας τὸν ἐρίφην,
τὸν σοφὸν ἀρχαιοφίφην,
δοῦο ἴσους θετικούς ἐμμένει
κί ἔπροσκύνησε τεμένει,
κί ἔκει μέσα τῶν πολέμων τὴν λαμπρότητ' ἀντηγάλλα,
δεῖτε ράνωμεν μὲ κρῖνος, μαρουλόφυλλα κί ἀνδράκλα.

**Ἐμφανίζεται δειλὸς
ὁ μεγάλος Σιγνώλες.**

Φ. — Νὰ κί ὁ Ζαήμης ἔρχεται, καθύμενε Περικλέτο,
κί ἑτοίμασε μπουκέτο,
Δὲν πρέπει νὰ πικράνωμεν
τὸν ἄλαλον σταμύλον,
δεῖτε καὶ τοῦτον ράνωμεν
διὰ τριανταφύλλων.

Π. — Δὲν πρέπει μὲ παράπονο καὶ τοῦτος ν' ἀπομείνῃ,
ρῖζε κανένα γηασίμῃ, κανένα μπουγαρίνῃ.
Καὶ τοῦτος ἀνεκρίνεται κατὰ πολλὰ τὸ κράτος
καὶ ἴσῃς σοφίας του τὸ φῶς σὰν χρυσαλλίς ἐτάχῃ....
αὐτὸς καθὼς δὲν ὀμίλει κί εἶναι καὶ μουστακάτος
μοῦ φαίνεται, βρε Φασουλή, μακρμποῦνι μὲ μουστάκι.

Φ. — Ἄς εἰμποροῦσ' αὐτὴ τῇ γῆ, τῆς δόξης τὸ σαράβαλο,
νὰ τῶπναι μ' ἀνθοροχὴ σὰν τὸν Ἡλιοβάβαλο,
κί ἔδω νὰ γράψω μιά φυλλὴ πολεμιστῶν ἐτάσῃ,
ποῦ τὸν ντουῆ συνειθίσει ἴσ'τὰ πόδια νὰ τὸν γράψῃ.

**Συμβούλιον Ἰπουργικὸν
ἀπόκρυφον καὶ μυστικόν.**

Εἰς Συμβούλιον συνήλθε τὸ Κουβέρνο τῶν φωστήρων
μὲ τετῆρα φορτωμένον,
τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων
ἀσφαλὸς ἀμπαρωμένον.

Ὁ Ρωμάνος ἄνω κάτω
μ' ἕνα πόδρο μυρωδάτο.

Τὸ μονάκλ τοῦ κατεβάξει σκέψιμο διπλωματικὰς,
γοητεύ' ἢ λαλιά του,
κί ἔκανε τὰ σκολιά του
ἴσ'τὰς δικάς μας τὰς συμβάσεις καὶ ἴσ'τὰς Ἄγγλο-Ρωσ-
(σικὰς.

Νάτος πλήρης εὐξίας
κί ὁ Θανάσης Εὐταξίας
μ' ἕνα φέρτωμα βαρὺ,
καὶ σκιρτοῦν γραμμάτων ἔδη
δταν μέσα προχωρῆ
τὸ σοφὸ παππαδοπαίδι.

Μὲ τοὺς ἄλλους μπαίνει μέσα
κί ὁ Βουδούρης ἔλος βία,

κί ἔγνα μόλα κί ἔγνα λέσα
ν' ἀμολάρ' ἢ σακαμπαβία.

Καπετάνιο σὰν καὶ τοῦτον ἡ φορτοῦνα δὲν τὸν πνάνει,
καὶ τοῦ λὲν γνωστοὶ καὶ φίλοι:
ἐκὼρ Βασιλῆ, κὼρ Βασιλῆ,
πρόσεχε μὲ τοὺς Ναυτικούς μὴ τὸ πᾶχος σου φεράνῃ».

Κί εἰς ἐνὸς κί εἰς ἄλλου χέρι
βελτιώσεων τετῆρι,
ποῦ θὰ γίνῃ βουρλισία δυνατὴ ἴσ'τὰ Παρλαμέντα
κί ἄνω κάτω θέλλουον ἔλα τοῦ μωαλοῦ τὰ παρτιμέντα.

Σώματ' Ἀστυνομικά
κί ἄλλα τέτοια ξαφνικά,
νέος κληρος, νέα φῶτα,
κί ἔχι μοῦχλα σὰν καὶ πρῶτα.

Νέοι πόροι, νέαι θέσεις,
καὶ προῦπολογισμοί,
καὶ τοῦ κράτους διαίσεις
καὶ πολλαπλασιασμοί.

Ὡ μράκολα μεγάλα ποῦ θὰ ὄῃ τὸ Παρλαμέντο,
κί ἔλ' αὐτὰ χωρὶς παραδῆς, κί ἔλ' αὐτὰ μὲ φαλιμέντο.

Ὡ γλυκὺ καὶ μάγον μέλος
ἄλλης νέας καραμοῦζας,
ὡ συνέχεια καὶ τέλος
τῶν προδῶν τῆς μουφλούζας.

Συνεδριάσεις ἀρχίζει, συζητοῦνται τὰ καὶ τὰ,
ἔλ' οἱ κλάδοι κουρσιμένοι σὰν Ἑγγιλέκια, ρολόγια,
ὁ δὲ Κόντης σὰν Ἀμλέτος κἀτι μὲν μελετᾷ,
τί διαβάσεις; τὸν ῥωτοῦνε, καὶ τοὺς λέει «λόγια λόγια».

Συνεδριάσεις ἀρχίζει μυστικότητος πολλῆς,
δταν δίνῃ μιά τῆς πόρτας ὁ νευρώδης Φασουλής,
κί ἄνθη δρέψατε, φωνάζει, παπαρούνας κί ἀνεμῶνας
ἴσ'τὸ Μαιῶν τοὺς λειμῶνας,
κί ἔλοι στέψατε τὸν Κόντη, ποῦ σὰν ἄνθος τώρα κλίνει
καὶ τὸν τριγυρίζουν κρῖνοι,
κί ἄς τὸν ποῦν τὰ χεῖλη νέων καὶ γερόντων καὶ παιδιῶν:
«ἔσπρο τριανταφυλλάκι, Βασιλῆ τῶν λουλουδιῶν».

Φῶναῖε κί ὁ Περικλέτος: «ὦχ! ἀς φέξῃ κί ἔξω νοῦς»,
καὶ τοὺς ἔρρανε κί ἔκείνος μὲ δαυκιά καὶ μαϊντανούς.

Λόγια τῆς Πλόρη, ὀλαθὴ τῆς ὥρας Διηγῆματα,
θαλασσινὰ, λαχταριστὰ, λαμπρὰ καλλιτεχνήματα.
Ὁ Καρκαθίτσας ἔγραψε, μὴ πένα κλασικὴ
Ἑλληνικῆς ἱμενήσεως κί ἄριστοτιχικῆ,
ποῦ μίς ἴσ'τὰς λέξεις τῆς ὀργῆ καὶ ἴωντανου ἢ πλάσις
κί ὁ κόσμος τῆς θαλάσσης,
κί εἰς τοῦτο τὸ πρωτόπονον κί ἄβητῶνα βιβλίον
θαυμάζεις τὸ μυκόμενον τοῦ πόντου μεγαλιῶν.

Τοῦ Γράνῃ τοῦ Καμπούρογλου μετὰφρασις χρυσῆ
τῶν ποιημάτων Χάινε τῶν ἐξελληνισθέντων,
κί ἐν τῇσ' γλαφυρότητι καὶ τέχνῃ περιουσίῃ
εἰς μερικὰ τῶν καθ' ἡμᾶς σοφῶν ἐφαρμοσθέντων.
Δεῖτε τὸν τόρον ἴδωμεν κί αὐτῶν τῶν ποιημάτων
τιμῆντα πορφύρητον ἐργάτην τῶν γραμμάτων.